

SANTA CECÍLIA DE BEDERS

La parròquia apareix enomenada (Biterris) a l'Acta de Consagració de la Catedral d'Urgell el segle X. Pertanyia al pagius tollonensis.

Es tracta d'un edifici del segle XII, d'una sola nau encapçalada per un absis semicircular a llevant amb una finestra de doble esqueixada i la coberta en volta de canó, actualment desapareguda. Ha patit successives reconstruccions que han respectat l'estructura original, encara que es va allargar la nau i canviar la localització de la porta passant a estar al mur nord.

El frontispici està coronat per una petita espadanya d'un sol ull. La restauració del 2003 va posar al descobert pintures del segle XII a l'absis que representen una quadrícula. Tanmateix les excavacions arqueològiques efectuades a l'interior van descobrir el "reconditori" on aniria la "lipsanoteca" amb les relíquies de la santa i unes sitges que posaven de manifest una ocupació baix imperial del lloc com també ho demostra la presència de "tegulae" romanes reaprofitades en el parament de l'església.

